

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **S.**, IČO: X., o nútenom vyrovnaní potvrdenom súdom na pojednávaní dňa 10.9.2004, ktoré sa nesplnilo, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. mája 2006 č. k. 9K 15/03-370, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. mája 2006 č. k. 9K 15/03-370 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11.5.2006 č. k. 9K 15/03-370 rozhodol tak, že strácajú účinnosť všetky zľavy a iné výhody, dané núteným vyrovnaním, potvrdené súdom medzi úpadcom S. a jeho veriteľmi, odsúhlasené na pojednávaní o nútenom vyrovnaní dňa 10.9.2004. Práva konkurzných veriteľov nadobudnuté vyrovnaním proti úpadcovi nie sú dotknuté. Účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia a oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom, prechádzajú na správcu a osobitného správcu konkurznej podstaty. Uviedol, že uznesenie o potvrdení núteného vyrovnania nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2005. Súd v súlade s § 41 ods. 1 ZKV uznesením zo dňa 1.2.2005 vrátil úpadcovi oprávnenie nakladať s majetkom, patriacim do konkurznej podstaty, vyhlásil, že úpadca vstupuje do postavenia správcu vo všetkých konaniach, ktoré viedol namiesto úpadcu a vrátil úpadcovi ostatné práva obmedzené vyhlásením konkurzu. Konštatoval, že funkcia správcu však nezanikla, tento vykonáva dohľad nad činnosťou úpadcu a jeho povinnosťou bolo informovať súd v prípade, ak by úpadca

vyvíjal činnosť smerujúcu inak, ako k uspokojeniu konkurzných veriteľov podľa potvrdeného núteného vyrovnania. Dňa 21.4.2005 bolo súdu doručené oznámenie úpadcu o úhrade prvej štvrťročnej splátky v súlade s uznesením Krajského súdu v Bratislave o potvrdení núteného vyrovnania. V lehote pre splnenie druhej štvrťročnej splátky, úpadca doručil súdu dňa 28.7.2005 oznámenie o neplnení spolu s návrhom na odsúhlasenie pre veriteľov, jednorazové plnenie v termíne do 20.10.2005 a zároveň upovedomil o tom svojich veriteľov. Správca podaním zo dňa 20.10.2005 v rámci svojej dohliadacej činnosti upozornil súd o neplnení záväzkov vyplývajúcich z núteného vyrovnania potvrdeného súdom. Konkurzný veriteľ S., upomenul doporučeným listom zo dňa 14.3.2006 úpadcu a súd o neplnení dlžných súm. V lehote určenej súdom úpadca dňa 2.5.2006 doručil súdu svoje stanovisko, v ktorom uviedol, že plnenie svojich záväzkov v zmysle potvrdeného núteného vyrovnania bolo zabezpečené aj garanciami dvoch právnických osôb, ktoré sa zaviazali finančne vstúpiť do procesu núteného vyrovnania s cieľom vyrovať záväzky úpadcu. Garanti pre splnenie záväzkov spoločnosti K. a T., však avízovali platobnú neschopnosť, dosahovali zlé hospodárske výsledky a z toho dôvodu nebolo možné zabezpečiť plnenie ani poskytnutím úveru. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že úpadca nesplnil nútené vyrovanie potvrdené súdom, odsúhlasené veriteľmi dňa 10.9.2004 na pojednávaní o nútenom vyrovnaní, a preto rozhodol v súlade s § 43 ods. 1 ZKV.

Proti uzneseniu sa odvolal dlžník a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že svoju povinnosť v súlade s uznesením krajského súdu o potvrdení núteného vyrovnania splnil a v stanovenej lehote doručil súdu oznámenie spolu s dokladmi o úhrade prvej štvrťročnej splátky. V dôsledku veľmi nepriaznivej situácie (druhotná platobná neschopnosť ručiteľov) sa však nepodarilo záväzky vyplývajúce z uznesenia o nútenom vyrovnaní splniť, ktorá druhotná platobná neschopnosť negatívne ovplyvnila aj postavenie úpadcu. Napriek nesplnenému záväzku je toho názoru, že jeho veritelia získali finančné plnenie zodpovedajúce 25% zo sumy odsúhlasenej na pojednávaní o nútenom vyrovnaní, ktoré plnenie svojich uznaných pohľadávok by však v konkurznom konaní očakávať nemohli. Navrhuje preto napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na odsúhlasenie predĺženia lehoty pre

splnenie ďalších troch splátok určených v zmysle uznesenia o potvrdení núteného vyrovnania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 2 a § 214 ods. 2 písm. c/, e/ O.s.p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní uznesenia dospel k záveru, že sú dôvody na jeho zrušenie.

Napadnutým uznesením rozhodol súd prvého stupňa o strate účinnosti všetkých zliav a iných výhod daných núteným vyrovnaním, potvrdeným súdom medzi úpadcom a jeho veriteľmi, odsúhlaseným na pojednávaní o nútenom vyrovnaní dňa 10.9.2004, s tým, že účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom, prechádzajú na správcu a osobitného správcu konkurznej podstaty.

Vychádzal zo skutočnosti, že úpadca nesplnil nútené vyrovnanie, potvrdené súdom, čo je zrejmé z oznámenia úpadcu, taktiež správcu v rámci jeho dohliadacej činnosti a tiež upozornenia konkurzného veriteľa S..

Následky nesplnenia núteného vyrovnania, na základe ktorého rozhodol i súd prvého stupňa, upravuje ust. § 43 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb., z ktorého vyplýva, že ak sa nútené vyrovnanie, potvrdené súdom nesplnilo, strácajú účinnosť všetky zľavy a iné výhody dané núteným vyrovnaním, práva konkurzných veriteľov nadobudnuté vyrovnaním proti úpadcovi tým nie sú dotknuté.

V zmysle uvedeného ust. § 43 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. sa nútené vyrovnanie však považuje za nesplnené za predpokladu, že úpadcu v prípade nezaplatenia veriteľom ktorýkoľvek z nich upomenie doporučeným listom s poskytnutím dodatočnej, najmenej osemdennej lehoty. Oznámenie správcu je z hľadiska tejto zákonnej úpravy irelevantné.

Ako vyplýva z obsahu spisu, úpadca bol síce upomenutý jedným z konkurzných veriteľov na omeškanie s ďalšou štvrtročnou platbou (č. I. 365 list S.

z 14.3.2006), avšak týmto konkurzným veriteľom mu nebola poskytnutá žiadna dodatočná lehota k plneniu.

Keďže nebol splnený základný zákonný predpoklad, t.j. márne uplynutie poskytnutej dodatočnej lehoty niektorým z veriteľov, za ktorého by bolo možné považovať nútené vyrovnanie schválené súdom za nesplnené, súd prvého napadnutým uznesením rozhodol v rozpore s právnym predpisom a odvolanie úpadcu, smerujúce k poskytnutiu predĺženej lehoty k plneniu núteného vyrovnania z tohto dôvodu je preto opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. marca 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu